

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Jeg er meget glad for at kunne sige til hr. Jørn Jespersen, at ja, det betyder, at det er hele den gæld, der er til Danmark, som bliver slettet i forbindelse med de her HIPC-lande. Så den glædelige nyhed kan jeg komme med.

Så vil jeg gerne sige med hensyn til, at de her penge bliver taget over bistandsrammen: Der er ikke nogen lande, der mister noget ved det her. Der er ikke nogen lande, som, fordi vi bruger 100 mio. kr. på gældseftergivelse, på deres rammer, f.eks. på den bilaterale ramme, mister nogen penge. Som sagt er det, jeg synes, der er værd at diskutere med de her partier, hvis ellers de er villige til det, jo, hvordan vi udmønter det ved næste års finanslov. Er det sådan, at vi af de midler, vi får, af den ene procent af bruttonationalindkomsten kan bruge noget til at eftergive en gæld, som de her lande har? Og det, det jo betyder, når vi eftergiver gæld, er bl.a., at disse lande kommer til at få slettet gælden, sådan at de faktisk bliver kreditværdige. Hvis vi kører videre og videre med, at landene har gæld, så kommer de aldrig ud af den misere.

Så vil jeg gerne sige: Det er regeringens politik, at vi bruger 1 pct. af bruttonationalindkomsten på ulandsbistanden. Sådan vil det også være i fremtiden, og jeg mener, at der ud af det ene procent meget vel kan tillades, at vi bruger 100 mio. kr. til gældseftergivelse.

Med hensyn til det spørgsmål, som kom fra hr. Jann Sjursen, om vi havde en forventning om, at de her penge nogen sinde ville blive betalt tilbage, vil jeg bare sige, at man har jo, når man låner penge ud, altid en forventning om, at pengene bliver betalt tilbage. Det, der også har ligget i, at vi netop ikke har eftergivet det tidligere, er sådan set en forventning om, at de her penge kom tilbage.

Til hr. Jens Hald Madsen, der spurgte: Hvad er der sket, siden den tidligere minister sagde sådan her i salen?

Ja, der er bl.a. faktisk sket det, at det i forbindelse med genopfyldelsesforhandlingerne, som det hedder, i Paris under det, vi kalder International Development Assistance, i slutningen af februar lykkedes at få den multilaterale finansiering af HIPC på plads her for de kommende 3-4 år. Det vil sige, vi har altså en HIPC-ordning nu, som er på skinner, og som kører. Før havde vi en gammel HIPC-ordning, nu har vi en udvidet HIPC-ordning.

Det vil sige, at det, der er baggrunden for, at jeg siger, som jeg gør nu, er, at vi har en ny situation og faktisk kan gøre det endnu bedre, end vi har gjort.

Jørn Jespersen (SF):

Først tak til ministeren for det meget klare svar, som bekræftede, at det nu er regeringens fremtidige linje, at når lande bliver godkendt under HIPC til gældsbehandling, indebærer det, at Danmark sletter de pågældende landes gæld til Danmark 100 pct., både når det drejer sig om statslån, og når det drejer sig om eksportkreditgæld. Det synes jeg er glædeligt, og det er værd at notere sig, at regeringen vil gøre det.

På spørgsmålet om, hvor pengene så bliver taget fra, siger ministeren nu, at der er jo ingen, der mister noget. Men det er da en kendsgerning, at når man tager gældseftergivelsespenge og finansierer dem af ulandsrammen, mister landene nogle penge, som de ellers ville have fået i udviklingsbistand, og det er selvfølgelig slemt nok. For så vidt angår Danmark, kunne man selvfølgelig argumentere med, at Danmark i forvejen giver et meget højt beløb, og at der derfor kunne være en vis retfærdighed i det.

Men pointen er jo, at internationalt set er det helt afgørende, om vi står for den linje, at man ikke skal kunne komme og påstå, at man yder et bare nogenlunde rimeligt bidrag til udviklingsbistand, fordi man har givet gældseftergivelse på nogle lån, der alligevel ikke ville være blevet betalt tilbage. Det er fusk og svindel, og derfor er det helt afgørende, at Danmark både ved vores eget eksempel og via vores indsats i internationale forhandlinger arbejder for, at gældseftergivelsen ikke bliver finansieret via ulandsrammen. Spørgsmålet er: Er regeringen med på det?

Jens Hald Madsen (V):

Jeg synes, det er meget interessant, at udviklingsministeren siger, at det at tage 100 mio. kr. fra udviklingsbistandsrammen sådan set ikke har nogen betydning; det skal vi nok klare, det vil ikke have nogen effekt. Men hvis det er så nemt at tage 100 mio. kr. fra en bistandsramme, uden at det har nogen effekt overhovedet, kunne man så ikke sende en check på de 100 mio. kr. over til et andet ministerium? Jeg har hørt, at i andre ministerier kan 100 mio. kr. faktisk have stor effekt.

Den anden ting, jeg gerne vil spørge om, er: Den tidligere udviklingsminister, hr. Jan Trøjborg, sagde den 26. oktober 2000, at begrundel-